

P7_TA(2011)0575

ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme

Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. decembra rezolūcija par gaidāmo ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi 2011. gada 15. decembrī un par 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanu rezultātiem

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju, jo īpaši 2011. gada 9. jūnija rezolūciju¹ par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi 2011. gada 9. un 10. jūnijā un 2010. gada 17. jūnija² rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par ES un Krievijas attiecībām, tostarp 2011. gada 7. jūlija rezolūciju³ par gatavošanos 2011. gada decembrī gaidāmajām Krievijas Valsts domes vēlēšanām, papildus 2010. gada 16. decembra rezolūcijai par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā⁴,
- ņemot vērā pašreiz spēkā esošo ES un Krievijas Federācijas Partnerības un sadarbības nolīgumu⁵ un 2008. gadā sāktās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu, kā arī 2010. gadā sāktu modernizācijas partnerību,
- ņemot vērā ES un Krievijas mērķi, kas tika noteikti kopīgā paziņojumā pēc ES un Krievijas 11. augstākā līmeņa sanāksmes Sanktpēterburgā 2003. gada 31. maijā, proti, izveidot kopēju ekonomisko telpu, kopēju brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kopēju sadarbības telpu ārējās drošības jomā un kopēju pētniecības un izglītības telpu, iekļaujot arī kultūras aspektus (četras kopējās telpas),
- ņemot vērā kopīgo galīgo paziņojumu un ieteikumus, ko ES un Krievijas parlamentārās sadarbības komiteja pieņēma 2011. gada 19. un 20. septembra sanāksmē,
- ņemot vērā ES un Krievijas Pastāvīgās brīvības, drošības un tiesiskuma partnerības padomes kopīgo paziņojumu 2011. gada 11. oktobrī sanāksmē Varšavā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* piezīmes, kas izteiktas ES un Krievijas Pastāvīgās partnerības padomes astotajā sanāksmē 2011. gada 17. novembrī Maskavā,
- ņemot vērā 2011. gada 29. novembrī notikušo jaunāko ES un Krievijas dialogu par cilvēktiesību jautājumiem,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 6. un 7. decembra paziņojumu par Krievijas Federācijas Valsts domes vēlēšanām,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0268.

² OV C 236 E, 12.8.2011., 101. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0335.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0489.

⁵ OV L 327, 28.11.1997., 1 lpp.

- ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas, Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (EDSO/DICB), EDSO Parlamentārās asamblejas (EDSO PA) un Eiropas Padomes Parlamentārā asamblejas (EPPA) 5. decembra provizoriskos secinājumus pēc starptautiskās vēlēšanu novērošanas misijas Valsts domes vēlēšanās 2011. gada 4. decembrī,
 - ņemot vērā 2011. gada 15. decembrī Briselē paredzētās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtību,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā gan ekonomiski, gan politiski ES un Krievija ir savstarpēji atkarīgas; tā kā tāpēc ciešākai sadarbībai un labām kaimiņattiecībām starp ES un Krieviju ir svarīga nozīme stabilitātes, drošības un labklājības nodrošināšanai Eiropā un ārpus tās; tā kā Eiropas Savienība ir apņēmusies turpināt padziļināt un attīstīt savas attiecības ar Krieviju, pamatojoties uz pamatīgu apņēmību sekmēt demokrātisku principu ievērošanu; tā kā patiesas stratēģiskas partnerības izveidošanai ir ārkārtīgi svarīgi noslēgt ES un Krievijas Federācijas stratēģiskās partnerības nolīgumu;
 - B. tā kā energoapgādes drošība ir viena no Eiropas lielākajām problēmām un viena no svarīgākajām jomā sadarbībā ar Krieviju; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi lai ES paustu vienotu nostāju un nelokāmu iekšēju solidaritāti;
 - C. tā kā Krievija, būdama ANO Drošības padomes pastāvīgā locekle, kopā ar citām tās dalībniecēm ir atbildīga par globālās stabilitātes uzturēšanu; tā kā daudzas starptautiskas problēmas, sevišķi kopīgajās kaimiņvalstīs (Dienvidkaukāzā un Moldovas Republikā) Ziemeļāfrikā, Sīrijā, Tuvajos Austrumos, Irānā, kā arī terorisms, energoapgādes drošība, klimata pārmaiņas un finanšu krīzes var tikt atrisinātas tikai ar koordinētu pieeju, kurā jāiesaistās arī Krievijai;
 - D. tā kā Krievijas Federācija ir pilntiesīga Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas locekle un tādējādi ir apņēmusies ievērot demokrātijas un cilvēktiesību principus; tā kā joprojām pastāv bažas attiecībā cilvēktiesību situāciju, tiesiskumu, tiesu neatkarību un represīviem pasākumiem pret žurnālistiem un opozīciju;
 - E. tā kā 2011. gadā apritēs 20 gadi kopš PSRS sabrukuma, kas bija viens no nozīmīgākajiem notikumiem Eiropas vēsturē; tā kā ir atzinīgi jānovērtē to personu ieguldījumu šajos notikumos, kuri aktīvi pretojās totalitārismam un veicināja atbrīvošanos no tā;
 - F. tā kā 2011. gada 12. aprīlī Eiropas Cilvēktiesību tiesa pauda kritiku par politisko partiju aprūtināšanu reģistrācijas procedūru Krievijā, kura neatbilst Eiropas Padomes un EDSO noteiktajiem vēlēšanu standartiem; tā kā saglabājas nopietnas bažas par politisko partiju grūtībām piedalīties vēlēšanās, kas būtiski ierobežo politisko konkurenci un plurālismu Krievijā un apdraud vēlēšanu leģitimitāti;
 - G. tā kā vēlēšanu dienā tika ziņots par daudziem pārkāpumiem, tostarp par vairākkārtēju nobalsošanu (tā dēvēto „karuselbalsošanu”), partiju novērotāju darba aprūtināšanu un biļetenu ievietošanu vēlēšanu kastē; tā kā policija aizturēja simtiem opozīcijas aktīvistu, kuri 2011. gada 4. decembrī un nākamajās dienās Maskavā, Sanktpēterburgā un citās Krievijas pilsētās mēģināja rīkot demonstrācijas, lai protestētu pret vēlēšanu norisi;

- H. tā kā 2011. gada 10. decembrī vismaz 50 000 cilvēku piedalījās demonstrācijā Bolotnaja laukumā Maskavā, aicinot anulēt 2011. gada 4. decembra vēlēšanu rezultātus, rīkot jaunas vēlēšanas, panākt vēlēšanu komisijas vadītāja *Vladimir Churov* atkāpšanos, iespējamu vēlēšanu rezultātu falsifikācijas izmeklēšanu un tūlītēju arestēto protestētāju atbrīvošanu; tā kā līdzīgas demonstrācijas notika citās Krievijas pilsētās;
- I. tā kā ir pagājis gads, kopš Eiropas Parlaments puda aicinājumu Padomei — ja Krievijas varas iestādes joprojām neizrāda vēlmi sadarboties un izmeklēt Sergeja Magniaska lietu, uzstāt, lai tās sauc pie atbildības vainīgās personas, un apsvērt iespējas noteikt iecelšanas aizliegumu Eiropas Savienībā, un mudināt ES tiesībsardzības iestādes sadarboties, lai iesaldētu šo Krievijas amatpersonu bankas kontus un citus aktīvus visās ES dalībvalstīs¹,
1. atkārtoti pauž pārliecību, ka Krievija vēl aizvien ir viens no svarīgākajiem Eiropas Savienības partneriem stratēģiskās sadarbības veidošanā, ar kuru to vieno ne tikai ekonomiskās un tirdzniecības intereses, bet arī mērķis cieši sadarboties starptautiskā līmenī;
 2. aicina ES un Krieviju izmantot gaidāmo augstākā līmeņa sanāksmi, lai paātrinātu sarunas par drīzumā noslēdzamo jauno Partnerības un sadarbības nolīgumu; atkārtoti pauž atbalstu visaptverošam, juridiski saistošam nolīgumam, kurš attiektos uz politiskiem, ekonomiskiem un sociāliem jautājumiem un kurā būtu iekļautas visas ar demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu saistītās jomas; atkārtoti pauž viedokli, ka demokrātijai un cilvēktiesībām jābūt jaunā līguma neatņemamai daļai, jo īpaši — jādefinē un jāiekļauj efektīva un piemērojama klauzula par cilvēktiesībām;
 3. prasa veļtīt enerģiskākus centienus, lai panāktu rezultātus arī ES un Krievijas modernizācijas partnerībā; uzsver savu pārliecību par to, ka modernizācijas partnerība sekmēs reformas un dos jaunu ritmu ES un Krievijas attiecībām, ļaus izveidot abpusēji izdevīgu sadarbību tirdzniecības, ekonomikas un energodrošības jomā, tajā pašā laikā veicinot ekonomikas atveseļošanu visā pasaulē; uzskata, ka modernizācijas partnerībai ir jābūt saistītai ar tālejošu iekšējo reformu procesu, kas paredzētu demokrātisko iestāžu un uzticamas tiesiskās sistēmas konsolidāciju; šajā sakarā aicina ES un Krievijas valdību noteikt galvenos nepieciešamos pasākumus ceļā uz šo mērķu sasniegšanu;
 4. atzinīgi vērtē sarunu noslēgšanu Krievijas uzņemšanai PTO, ar ko palīdzēs radīt līdzvērtīgākus konkurences apstākļus abu pušu darījumu aprindām, kā arī sekmēs un liberalizēs tirdzniecību pasaules ekonomikas līmenī; uzsver, ka Krievijai sakarā ar tās pievienošanu PTO ir juridiskas saistības ievērot visus tās noteikumus, tostarp atteikties no protekcionisma pasākumiem; šajā sakarībā pauž bažas par Krievijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienību, kuras izveides rezultātā ir paaugstinājušies konsolidētie tarifi; pauž pārliecību, ka Krievijas dalība PTO būs arī nozīmīgs pagrieziena punkts abpusējas ekonomiskās integrācijas padziļināšanā, tostarp, noslēdzot pašreizējās sarunas par jauno nolīgumu;
 5. uzsver, cik svarīgi ir pastiprināt enerģētikas partnerību ar Krieviju; uzsver, ka dabas resursu piegādi nedrīkst izmantot kā politisku instrumentu; uzsver sadarbības nozīmi enerģētikas jomā abām pusēm, kas ir iespēja attīstīt tirdzniecības un ekonomikas sadarbību atklātā un pārredzamā tirgū, pilnībā ņemot vērā ES nepieciešamību dažādot pārvadāšanas iespējas un enerģijas piegādātājus; uzsver, ka šādas sadarbības pamatprincipiem jābūt savstarpējai atkarībai un pārredzamībai, kā arī vienlīdzīgām iespējām piekļūt tirgiem, infrastruktūrai,

¹ Sk. iepriekš minēto 2010. gada 16. decembra rezolūciju.

investīcijām un juridiski saistošai enerģētikas sistēmai, ar ko nodrošinātu uzticamu un drošu energoapgādi, pamatojoties uz līdzvērtīgiem standartiem visām ES dalībvalstīm;

6. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka Enerģētikas hartas nolīguma un tam pievienotā tranzīta protokola principi tiek iekļauti jaunajā ES un Krievijas partnerības nolīgumā; atzinīgi vērtē to, ka 2011. gada februārī tika parakstīts atjauninātais nolīgums par agrīnās brīdināšanas mehānismu, lai turpinātu uzlabot pieprasījuma vai piedāvājuma koordināciju ārkārtas situācijās;
7. uzsver, ka ES ir jāpaplašina sadarbība ar Krieviju enerģētikas jomā, attiecinot to arī uz citām savstarpēji izdevīgām nozarēm, piemēram, energoefektivitāti un pētniecību atjaunojamo enerģiju tehnoloģijās; atkārtoti pauž viedokli, ka Krievijas un ES vienību starpvaldību nolīgumiem, kā arī komercīgumiem enerģētikas jomā jābūt atbilstīgiem abu pušu likumiem un noteikumiem;
8. mudina Krievijas Federāciju palielināt savu ieguldījumu klimata pārmaiņu problēmas risināšanā, samazinot savas siltumnīcefekta gāzu emisijas un piedaloties starptautiskās UNFCCC un Kioto Protokola sarunās par visaptverošu klimata pārmaiņu politiku pēc 2012. gada; šajā sakarā uzsver — lai sasniegtu I pielikuma valstu emisiju samazināšanas mērķi par 25-40 % salīdzinājumā ar 1990. gada emisijām, visām rūpnieciski attīstītajām valstīm ir jāuzņemas emisiju būtiskas samazināšanas saistības salīdzinājumā ar pašreizējiem līmeņiem un jāpalielina oglekļa uztveršana mežos;
9. aicina Krieviju nekavējoties ratificēt *UNECE (Espoo)* konvenciju un panākt atbilstību tās prasībām, un atgādina par Krievijas apņemšanos izstrādāt vienotus standartus pārrobežu projektu ietekmes uz vidi novērtējumam;
10. atzinīgi vērtē 2011. gada 11. oktobra kopīgos secinājumus, kuros paziņots par kopīgi veicamo pasākumu saraksta izveidi, lai varētu ieviest bezvīzu režīmu, un atbalsta tā oficiālo apstiprinājumu un turpmāko īstenošanu; atgādina, cik svarīgi ir nodrošināt reģionālu saskaņotību pieejā vīzu režīma atvieglojumu procesam attiecībā uz Krieviju un Austrumu partnerības valstīm; atzinīgi vērtē to, ka ir noslēgtas sarunas par grozījumiem pašreizējā 2006. gada Krievijas un ES nolīgumā par vīzu režīma atvieglojumiem, kā arī atzinīgi vērtē ES un Krievijas dialoga uzsākšanu migrācijas jomā; uzsver, ka svarīgi ir efektīvi īstenot Krievijas un ES atpakaļuzņemšanas nolīgumu; aicina turpināt sadarbību saistībā ar nelegālās imigrācijas novēršanu, kontroles uzlabošanu robežšķērsošanas punktos un informācijas apmaiņu par terorismu un organizēto noziedzību;
11. atzinīgi vērtē priekšlikumu vienkāršot vietējo pierobežas satiksmi Kaļiņingradas apgabalā un norāda, ka tas vēl vairāk sekmēs ES un Krievijas stratēģisko partnerību saskaņā ar prioritātēm, kas noteiktas ceļvedī par kopēju brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;
12. ņem vērā 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanu rezultātus; uzsver, ka vēlēšanu gaita apliecināja, ka Krievija neievēro EDSO definētos vēlēšanu standartus; pauž bažas sakarā ar EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja ziņojumiem par krāpšanu un sākotnējiem atzinumiem attiecībā uz procesuālajiem pārkāpumiem, plašsaziņas līdzekļu objektivitātes trūkumu, neatkarīgo novērotāju vajāšanu, partijas un valsts nodalīšanas trūkumu;
13. atkārtoti norāda, ka sakarā ar politisko partiju apgrūtināšo reģistrācijas procesu ir izslēgtas vairākas opozīcijas partijas un ka tas no paša sākuma ir nopietni apdraudējis biedrošanās

brīvību, politisko konkurenci un plurālismu;

14. nosoda Krievijas varas iestāžu vēšanos pret *Golos* — Krievijas vēlēšanu novērošanas grupu — pēc tam, kad tā izveidoja īpašu tīmekļa vietni vēlēšanu viltošanas un pārkāpumu reģistrēšanai;
15. atzinīgi vērtē demonstrācijas Krievijā, kā Krievijas iedzīvotāju gribas izpausmi, vēloties vairāk demokrātijas; nosoda policijas bargos pasākumus pret miermīlīgajiem demonstrāciju dalībniekiem, kuri protestēja pret vēlēšanu pārkāpumiem un viltojumiem, par kuriem ziņoja starptautiskie novērotāji; mudina Krievijas varas iestādes ievērot tiesības uz vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, neaiztikt miermīlīgos demonstrantus un nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus miermīlīgo demonstrāciju dalībniekus, kas tika aizturēti saistībā ar vēlēšanām; prasa nekavējoties un pilnībā izmeklēt visus ziņojumus par krāpšanu un iebaidīšanu un sodīt tos, kas par to atbildīgi, un cer, ka prezidenta D. Medvedjeva pavēle izmeklēt šos gadījumus tiks pildīta pēc būtības un pārredzamā veidā;
16. atzīmē nesenos aicinājumus anulēt 2011. gada 4. decembrī notikušo Valsts domes vēlēšanu rezultātus; aicina Krievijas varas iestādes pamatīgi izvērtēt visus vēlēšanu nelikumību gadījumus, lai sodītu iesaistītās amatpersonas un no jauna rīkotu vēlēšanas vietās, kurās nelikumības notikušas;
17. prasa sarīkot jaunas brīvas un taisnīgas vēlēšanas pēc tam, kad tiks reģistrētas visas opozīcijas partijas;
18. aicina Eiropadomes priekšsēdētāju, Komisijas priekšsēdētāju, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pievērst uzmanību 2011. gada 4. decembra vēlēšanu jautājumam augstākā līmeņa sanāksmē, mudinot Krieviju ievērot tās starptautiskās saistības, kas jo īpaši izriet no Krievijas dalības Eiropas Padomē un EDSO; aicina Eiropas Padomi un Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju novērtēt, kā Krievija izpilda pienākumus, kuri izriet no šīs valsts dalības minētajās organizācijās;
19. mudina Krievijas varas iestādes pievērsties EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja novērošanas ziņojumā pausto atzinumu izpildei, reformēt vēlēšanu likumu atbilstīgi Eiropas Padomes un EDSO standartiem, sadarbojoties ar Venēcijas Komisiju, un ievērot šos standartus praktiskā darbībā, lai garantētu brīvas un demokrātiskas prezidenta vēlēšanas 2012. gadā, kurās opozīcijas kandidātiem būtu vienādas iespējas; aicina Krieviju rast iespēju nodrošināt pienācīgu un efektīvu vēlēšanu novērošanu atbilstīgi EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja un Eiropas Padomes standartiem;
20. atkārtoti pauž bažas par cilvēktiesību stāvokli Krievijā un tiesiskuma un neatkarīgu tiesu iestāžu trūkumu; pauž bažas, it īpaši par Sergeja Maņņitska lietu, tostarp par to, ka netiek sodīti viņa nāvē atzītie vainīgie; pieņem zināšanai prezidenta D. Medvedjeva Cilvēktiesību padomes 2011. gada jūlijā publiskoto ziņojumu, kurā sniegti pierādījumi, ka Sergeja Maņņitska arests bijis nelikumīgs un viņš aizturēšanas laikā sists un spīdzināts, lai panāktu atzīšanos, ka ir vainīgs; atzīmē, ka Krievijas varas iestāžu bezdarbības dēļ ASV Valsts departaments, Apvienotās Karalistes Ārlietu ministrija un Nīderlandes parlaments 2011. gadā lēma noteikt vīzas aizliegumu aptuveni 60 Krievijas amatpersonām, par kurām ir aizdomas, ka tās saistītas ar Sergeja Maņņitska nāvi;
21. aicina izmeklēšanas komisiju veikt visaptverošu un pamatīgu izmeklēšanu bez jebkādiem

tabu, lai nekavējoties iesniegtu konkrētus secinājumus un veiktu visus nepieciešamos pasākumus, lai vainīgos sauktu pie atbildības; gadījumā, ja Krievijas varas iestādes arī turpmāk neko nedarīs, prasa Padomei apsvērt tādus pasākumus, kā, piemēram, iecelšanas aizliegumu visā ES teritorijā un finanšu līdzekļu iesaldēšanu attiecībā uz tām personām, kas atzītas par vainīgām Sergeja Magnitska spīdzināšanā un nāvē, kā arī nozieguma slēpšanā;

22. uzsver to, cik svarīgi ir nemitīgi apmainīties ar viedokļiem ar Krieviju par cilvēktiesību jautājumiem saistībā ar ES un Krievijas apspriedēm cilvēktiesību jautājumos, lai nostiprinātu pušu sadarbību visās sadarbības jomās, un prasa uzlabot šo sanāksmju formu, lai palielinātu to efektivitāti, pievēršot īpašu uzmanību kopīgai rīcībai cīņā pret rasismu un ksenofobiju, kā arī ļaujot sniegt efektīvu ieguldījumu šajā procesā Eiropas Parlamentam, Krievijas parlamentam un NVO, kas darbojas cilvēktiesību jomā, neatkarīgi no tā, vai dialogs norisinās Krievijā vai kādā no ES dalībvalstīm;
23. nosoda nesen dažādos Krievijas reģionos un federālajā līmenī paustos priekšlikumus kriminalizēt publisko informāciju par seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti;
24. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju turpināt īstenot kopīgas iniciatīvas ar Krievijas valdību, kuru mērķis ir pastiprināt drošību un stabilitāti kopīgajās kaimiņvalstīs; aicina Krieviju aktīvi piedalīties ieilgušu konfliktu risināšanā savās kaimiņvalstīs un respektēt visu ieilgušajos konfliktos iesaistīto valstu suverenitāti un teritoriālo integritāti;
25. atkārtoti norāda uz Krievijas saistībām pilnībā izpildīt visus noteikumus attiecībā uz sešu punktu vienošanos par pamieru, tostarp respektēt Gruzijas suverenitāti un teritoriālo integritāti; atzinīgi vērtē Krievijas gatavību turpināt darbu pie pamatnolīguma krīzes vadības operāciju jomā; šajā sakarā aicina Krievijas varas iestādes būt konsekventām un atļaut, lai ES uzraudzības misija Gruzijā varētu piekļūt okupētajām teritorijām — Abhāzijai un Dienvidosetijai, saskaņā ar 2008. gada vienošanos par pamieru;
26. atbalsta EDSO Minskas grupas un tās līdzpriekšsēdētāja centienus saistībā ar Kalnu Karabahas konflikta risināšanu;
27. atzinīgi vērtē 5+2 formāta sarunu atsākšanu Piedņestras konflikta risināšanā un norāda uz pirmo oficiālo sanākumi, kas notika 2011. gada 1. decembrī un kas vieš cerības par konflikta atrisinājuma sākumu;
28. uzskata, ka Krievijai, kurai ir veto tiesības ANO Drošības padomē, starptautisku krīžu gadījumos ir jārīkojas atbildīgi; uzsver, ka daudzas starptautiskas problēmas, jo īpaši attiecībā uz Sīriju un Irānu, nevar atrisināt bez koordinētas pieejas, un tajā jāiesaistās arī Krievijai; aicina Krieviju ieņemt konstruktīvāku nostāju, it īpaši attiecībā uz ANO Drošības padomes rezolūcijām; aicina Krieviju pievienoties starptautiskajiem centieniem apturēt Irānas mēģinājumus nodarboties ar urāna bagātināšanu un veikt citas kodoldarbības, kuru mērķis ir kodolieroču izveide; aicina Krievijas varas iestādes atbalstīt starptautiskās sankcijas pret Irānu, reaģējot uz uzbrukumiem Lielbritānijas vēstniecībai;
29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.